

El fill del poeta empordanès descobreix que el bisbe de Besalú Francesc Climent durant la Guerra dels Segadors va donar suport a Felip IV i es va haver d'exiliar

Fages de Climent, passat botifler

Ignasi Aragay
BARCELONA

El 1933, Carles Fages de Climent va quedar finalista –no sense disgust– del premi Creixells amb el llibre *Climent*, un recorregut pels avantpassats per part de mare (amb el pare mai no s'hi va avenir). Aquest personal i distret recorregut per la història de la nissaga empordanesa dels Climent ha estat ara reeditat per la Diputació de Girona per relançar la *Col·lecció Josep Pla* de narrativa, en un volum que inclou un postfaci del seu fill Pere Fages, cineasta, on aporta algunes dades que el seu pare desconeixia i que completen el fris familiar.

Una d'aquestes dades segur que no hauria entusiasmat Carles Fages de Climent, però què hi farem: la història no es pot

canviar. El seu fill Pere tampoc no tira coets: “És evident que a mi, i a la llum dels esdeveniments futurs, m'abelliria més tenir entre els meus antecedents familiars un parent que, com tants d'altres eclesiàstics de l'època, hagués estat partidari de Pau Claris”.

Però el que ha descobert va per un altre camí. “L'inconscient o el desig ferer que Fages de Climent no contemplés ni per un segon la possibilitat que l'abat Climent fos un il·lustre botifler *avant la lettre*”, deixa anotat.

Bisbe de Besalú

Resulta que, entre els avantpassats il·lustres de la família hi ha Francesc Climent, que va arribar a ser abat del monestir benedictí de Besalú, càrrec per al qual fou elegit el 1632. Atenció: la mitra de Besalú suposava per al seu titular

Totes les cares de Carles Fages de Climent el 2003 al Museu d'Història de Catalunya ■ C. CALDERER

unes rendes anuals de vuit mil escuts, una quantitat notabilíssima. L'abat de Besalú tenia jurisdicció sobre els monestirs de Sant Quirze de Colera, Sant Llorenç

de Sous i Santa Maria de Roses, sobre mitja dotzena de viles, una vintena de masos i molts més béns escampats pel territori. Francesc va saber augmentar el

patrimoni de Besalú i, esclar, beneficiar la seva família. De fet, una de les altres aportacions de Pere Fages és documentar amb detall la “causa pia dels ger-

mans Climent”, instituïda a Sant Pere de Roda –la família ve de Selva de Mar– el 27 de juny de 1642 amb 3.500 lliures de dotació i que havia de servir per donar estudis als descendents dels Climent.

Al cap de quinze mesos, l'abat Francesc Climent, artífex de la causa pia juntament amb el seu oncle Jeroni, vicari general de Sant Pere de Roda, va caure en desgràcia. A partir del 1640, amb l'esclat de la Guerra dels Segadors, Francesc es va anar allunyant de la posició majoritària de l'Església catalana i, en especial, de l'orde de Sant Benet, contrària al rei Felip IV, fins al punt que va ser arrestat i enviat a l'exili, cap a Roma, per negar-se a jurar fidelitat al francès Lluís XIII, nomenat comte de Barcelona i amb qui la Generalitat havia pactat. ■